Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 27. apríla 2023 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (EÚ) 2017/1001 – Článok 125 ods. 5 – Medzinárodná právomoc – Žaloba pre porušenie práv – Právomoc súdov členského štátu, na ktorého území došlo k porušeniu práv alebo hrozí, že k nemu dôjde – Reklama zobrazovaná vyhľadávačom používajúcim národnú doménu prvej úrovne – Reklama, ktorá neuvádza zemepisnú oblasť dodávky – Okolnosti, ktoré treba zohľadniť“

Vo veci C-104/22,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím markkinaoikeus (Obchodný súd, Fínsko) zo 14. februára 2022 a doručený Súdnemu dvoru 15. februára 2022, ktorý súvisí s konaním:

**Lännen MCE Oy**

proti

**Berky GmbH,**

**Senwatec GmbH & Co. KG,**

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory E. Regan, sudcovia D. Gratsias, M. Ilešič (spravodajca), I. Jarukaitis a Z. Csehi,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Lännen MCE Oy, v zastúpení: E. Hodge a K. Tommila, asianajajat,

– Berky GmbH a Senwatec GmbH & Co. KG, v zastúpení: P. Eskola, asianajaja,

* Jazyk konania: fínčina.

– Európska komisia, v zastúpení: P. Němečková, S. Noë, J. Ringborg a J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

## Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 125 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Länsnen MCE Oy (ďalej len „Länsnen“) a spoločnosťami Berky GmbH a Senwatec GmbH & Co. KG, ktoré sú súčasťou tej istej skupiny podnikov, vo veci údajného porušenia práv z ochrannej známky Európskej únie WATERMASTER, ktorej majiteľom je Länsnen.

### Právny rámec

#### *Nariadenie 2017/1001*

3 Článok 122 nariadenia 2017/1001, nazvaný „Uplatňovanie pravidiel Únie týkajúcich sa právomoci a uznávania a výkonu rozsudkov v občianskych a obchodných veciach“, v odseku 2 stanovuje:

„V prípade konaní o žalobách a návrhoch uvedených v článku 124:

a) články 4 a 6, článok 7 body 1, 2, 3 a 5 a článok 35 nariadenia [Európskeho parlamentu a Rady] (EÚ) č. 1215/2012 [z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1)] sa neuplatnia;

…“

4 Článok 123 tohto nariadenia, nazvaný „Súdy pre ochranné známky EÚ“, v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty určia na svojich územiach čo najobmedzenejší počet národných súdov a tribunálov prvého a druhého stupňa, ktoré budú plniť funkcie im pridelené na základe tohto nariadenia.“

5 Článok 124 uvedeného nariadenia, nazvaný „Právomoc súdov vo veciach porušenia práv a platnosti“, stanovuje:

„Súdy pre ochranné známky EÚ majú výlučnú právomoc:

a) vo veciach všetkých žalôb o porušení práv, a pokiaľ to pripúšťa vnútroštátne právo, žalôb pre hrozbu porušenia práv z ochranných známok EÚ;

b) vo veciach žalôb na určenie, že nedochádza k porušovaniu práv, pokiaľ ich pripúšťa vnútroštátne právo;

c) vo veciach všetkých žalôb podaných na základe skutočností uvedených v článku 11 ods. 2;

d) vo veciach vzájomných návrhov na zrušenie alebo vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky EÚ na základe článku 128.“

6 Článok 125 nariadenia 2017/1001, nazvaný „Medzinárodná právomoc“, stanovuje:

„1. S výhradou ustanovení tohto nariadenia, ako aj všetkých ustanovení nariadenia (EÚ) č. 1215/2012 uplatniteľných na základe článku 122 konania vo veci žalôb a návrhov uvedených v článku 124 sa uskutočnia na súdoch toho členského štátu, v ktorom má odporca bydlisko, alebo pokiaľ nemá bydlisko v žiadnom členskom štáte, potom v tom, v ktorom má podnik.

…

5. Konania o žalobách a návrhoch uvedených v článku 124, okrem žalôb na určenie, že nedochádza k porušovaniu práv z ochrannej známky EÚ, sa môžu uskutočniť aj pred súdmi toho členského štátu, na ktorého území došlo k porušeniu alebo hrozí, že k nemu dôjde, alebo na ktorého území došlo ku skutkom uvedeným v článku 11 ods. 2.“

7 Článok 126 toho nariadenia, nazvaný „Rozsah právomoci“, stanovuje:

„1. Súd pre ochranné známky EÚ, ktorého právomoc vychádza z článku 125 ods. 1 až 4, má právomoc rozhodovať o:

a) porušení práv, ku ktorému došlo alebo hrozí, že k nemu dôjde na území ktoréhokoľvek členského štátu;

b) skutkoch uvedených v článku 11 ods. 2, ku ktorým došlo na území ktoréhokoľvek členského štátu.

2. Súd pre ochranné známky EÚ, ktorého právomoc vychádza z článku 125 ods. 5, má právomoc iba vzhľadom na skutky spáchané alebo skutky, ktoré hrozia na území toho členského štátu, v ktorom sa daný súd nachádza.“

### *Nariadenie č. 1215/2012*

8 Článok 17 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 stanovuje:

„Vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide:

…

c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.“

9 Článok 66 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Toto nariadenie sa uplatňuje len na konania začaté, na listiny úradne vyhotovené alebo zaregistrované ako verejné listiny a na súdne zmiery schválené alebo uzavreté od 10. januára 2015.“

## Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

10 Länsnen so sídlom vo Fínsku vyrába najmä obojživelné bagre, ktoré uvádza na trh pod ochrannou známkou Európskej únie WATERMASTER, zapísanou 12. júla 2004 pod číslom 003185758.

11 Dňa 28. januára 2020 podala táto spoločnosť na markkinaoikeus (Obchodný súd, Fínsko) žalobu pre porušenie práv proti spoločnostiam Berky a Senwatec, ktoré majú sídlo v Nemecku a patria do tej istej skupiny podnikov.

12 Länsnen vytýka spoločnosti Senwatec, že sa vo Fínsku dopustila porušenia spočívajúceho v použití plateného odkazu v internetovom vyhľadávači pôsobiacom na národnej doméne prvej úrovne tohto členského štátu, čím umožnila, aby sa po vyhľadaní výrazu „Watermaster“ na internetovej stránke tohto vyhľadávača zobrazila reklama na jej výrobky. V auguste 2016 sa tak pri vyhľadávaní výrazu „Watermaster“ na stránke www.google.fi vo Fínsku ako prvý výsledok objavila reklamu Google Adwords na výrobky spoločnosti Senwatec, ktorá bola od ostatných výsledkov vyhľadávania oddelená čiarou a obsahovala slovo „Reklama“.

13 Vnútroštátny súd uvádza, že reklamný odkaz, ktorý sa zobrazil ako výsledok tohto vyhľadávania, ani text, ktorý bol k nemu pripojený, neobsahoval žiadnu skutočnosť, ktorá by špeciálne odkazovala na Fínsko alebo na zemepisnú oblasť, do ktorej sú výrobky spoločnosti Senwatec dodávané. Tento vnútroštátny súd však uvádza, že internetová stránka spoločnosti Senwatec, na ktorú tento reklamný odkaz viedol, obsahovala okrem iného text v anglickom jazyku, v ktorom sa uvádzalo, že výrobky spoločnosti Senwatec sa používajú na celom svete, ako aj mapu sveta, na ktorej boli tmavou farbou zvýraznené krajiny, v ktorých Senwatec údajne pôsobí. Fínsko medzi tieto krajiny nepatrilo.

14 Länsnen vytýka spoločnosti Berky, že porušila jej práva z ochrannej známky tým, že v rokoch 2005 až 2019 v prirodzených odkazoch na obrázky strojov tejto spoločnosti, ktoré sú voľne prístupné na internetovej stránke zdieľania fotografií Flickr.com, používala *meta tag* obsahujúci kľúčové slovo „Watermaster“, ktorý mal umožniť internetovým vyhľadávačom lepšie identifikovať tieto obrázky. Pri vyhľadávaní pojmu „Watermaster“ sa tak na internetovej stránke www.google.fi vo Fínsku zobrazil odkaz na stránku s obrázkami strojov spoločnosti Berky.

15 Vnútroštátny súd zdôrazňuje, že odkaz, ktorý sa zobrazil ako výsledok vyhľadávania, nebol reklamným odkazom, ale tzv. „organickým“ výsledkom vyhľadávania. V textoch k obrázkom na serveri Flickr.com sa v angličtine uvádzali názvy strojov a čísla ich modelov. Spolu s týmito obrázkami sa zobrazovalo aj logo spoločnosti Berky. Ku každému z obrázkov bolo pripojených viacero *meta tagov* zodpovedajúcich kľúčovým slovám v anglickom jazyku a iných jazykoch, najmä výraz „Watermaster“.

16 Podľa názoru spoločnosti Lännen vykonávali spoločnosti Berky a Senwatec na internete činnosti na podporu obchodu, ktoré boli zamerané na územie Fínskej republiky a boli viditeľné pre spotrebiteľov a obchodníkov v tomto členskom štáte. Ich výrobky sa predávajú na celom svete. Podľa spoločnosti Lännen oslovuje dotknutá reklama v anglickom jazyku medzinárodnú verejnosť a je určená pre všetky krajiny, v ktorých je viditeľná.

17 Berky a Senwatec na svoju obranu spochybňujú právomoc vnútroštátneho súdu z dôvodu, že k údajným porušeniam práv nedošlo vo Fínsku.

18 Tvrdia, že ich činnosti na podporu obchodu neboli zamerané na Fínsko, teda členský štát, v ktorom neponúkajú svoje výrobky na predaj a na ktorého trhu nepôsobili. Výsledok vyhľadávania na internetovej stránke www.google.fi, ani použitie *meta tagu* s kľúčovým slovom „Watermaster“ neumožňujú preukázať, že ich činnosti sa zameriavali na Fínsko. Na určenie právomoci vnútroštátneho súdu teda nie je dôležité, či bol údajne protiprávny obsah viditeľný na internete vo Fínsku, ale skôr to, či mal tento obsah relevantnú súvislosť s týmto členským štátom.

19 Vnútroštátny súd uvádza, že účastníci konania sa nezhodujú v otázke, či mapa na internetovej stránke spoločnosti Senwatec preukazuje, že oblasť, do ktorej táto spoločnosť dodáva svoje výrobky, je obmedzená na zemepisnú oblasť, z ktorej je Fínsko podľa všetkého vylúčené. Podľa spoločnosti Senwatec je táto mapa jedným z dôkazov, že Fínsko nie je súčasťou trhu, na ktorý uvádza svoje výrobky, zatiaľ čo podľa spoločnosti Lännen je trh výrobkov spoločnosti Senwatec celosvetový a presahuje oblasti, ktoré uvedená mapa pokrýva.

20 Vnútroštátny súd sa domnieva, že v rámci overenia právomoci súdu, na ktorý bola podaná žaloba z dôvodu miesta, kde došlo k porušeniu práv, treba na účely určenia území členských štátov, v ktorých sa nachádzajú spotrebitelia alebo obchodníci, ktorým sú určené reklamy umiestnené na internetovej stránke, zohľadniť najmä zemepisné oblasti dodania dotknutých výrobkov.

21 Tento súd sa však domnieva, že na účely takéhoto overenia môžu byť relevantné aj iné okolnosti, ako vyplýva z návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Szpunar vo veci AMS Neve a i. ( C-172/18, EU:C:2019:276), pričom nie je jasné, aké ďalšie okolnosti by to mohli byť, pretože Súdny dvor sa k tejto otázke nevyjadril.

22 Vnútroštátny súd sa najmä pýta, či na účely určenia jeho právomoci podľa článku 125 ods. 5 nariadenia 2017/1001 možno zohľadniť členský štát národnej domény prvej úrovne, pod ktorou sa prevádzkuje internetová stránka vyhľadávača, ktorá poskytuje prístup k reklamám predstavujúcim údajné porušenie práv.

23 Za týchto okolností markkinaoikeus (Obchodný súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„Spoločnosť A je usadená v členskom štáte X, v ktorom má svoje sídlo, a na internetovej stránke v rámci reklamy, alebo ako kľúčové slovo použila označenie, ktoré je zhodné s ochrannou známkou [Európskej únie] spoločnosti B.

1. Možno vo vyššie uvedenom prípade predpokladať, že reklama má osloviť spotrebiteľov alebo obchodníkov v členskom štáte Y, v ktorom má spoločnosť B svoje sídlo, a súd pre ochranné známky [Európskej únie] v členskom štáte Y má právomoc skúmať v súlade s článkom 125 ods. 5 nariadenia 2017/1001 žalobu pre porušenie práv z ochrannej známky [Európskej únie], ak v reklame, ktorá bola uverejnená v elektronickej podobe alebo na internetovej stránke

zadávateľa reklamy, na ktorú táto reklama odkazuje, prinajmenšom nie je výslovne spresnená zemepisná oblasť dodania tovarov, resp. z oblasti dodania tovarov nie je vylúčený žiadny z členských štátov? Možno v tomto ohľade prihliadnuť na druh tovarov, ktorých sa reklama týka, ako aj na okolnosť, že trhová oblasť s výrobkami spoločnosti A má údajne celosvetovú pôsobnosť, a preto zahŕňa aj celé územie Európskej únie vrátane členského štátu Y?

2. Možno predpokladať, že vyššie uvedená reklama má osloviť spotrebiteľov a obchodníkov v členskom štáte Y, ak sa reklama objaví na internetovej stránke vyhľadávača, ktorá je prevádzkovaná pod národnou doménou prvej úrovne členského štátu Y?

3. V prípade kladnej odpovede na otázku 1 a 2: aké ďalšie okolnosti sa prípadne musia zohľadniť pri rozhodovaní o otázke, či má reklama osloviť spotrebiteľov alebo obchodníkov v členkom štáte Y?“

## O prejudiciálnych otázkach

24 Svojimi tromi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 125 ods. 5 nariadenia 2017/1001 vykladať v tom zmysle, že majiteľ ochrannej známky Európskej únie, ktorý sa domnieva, že bol poškodený tým, že tretia osoba používa bez jeho súhlasu označenie zhodné s touto ochrannou známkou v reklamách a ponukách na predaj na internete pre tovary rovnaké s tými alebo podobné tým, pre ktoré je uvedená ochranná známka zapísaná, môže proti tejto osobe podať žalobu pre porušenie práv na súd pre ochranné známky Európskej únie členského štátu, na ktorého území sa nachádzajú spotrebitelia a obchodníci, ktorým sú tieto reklamy alebo ponuky na predaj určené, a to bez ohľadu na skutočnosť, že uvedená tretia osoba výslovne a jednoznačne neuvádza tento členský štát medzi územiami, na ktoré by mohli byť dotknuté výrobky dodané.

25 Treba pripomenúť, že napriek zásade stanovenej v článku 66 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012, že od 10. januára 2015 sa na žaloby týkajúce sa ochrannej známky Európskej únie uplatní toto nariadenie, vylučuje článok 122 ods. 2 nariadenia 2017/1001, pokiaľ ide najmä o žaloby pre porušenie práv z takejto ochrannej známky, uplatňovanie určitých ustanovení nariadenia č. 1215/2012, ako sú pravidlá uvedené v článkoch 4 a 6, článku 7 ods. 1, 2, 3 a 5, ako aj v jeho článku 35. Z dôvodu tohto vylúčenia vyplýva právomoc súdov pre ochranné známky Európskej únie uvedených v článku 123 ods. 1 nariadenia 2017/1001 na rozhodovanie o žalobách pre porušenie práv z ochrannej známky Európskej únie z pravidiel stanovených priamo v nariadení 2017/1001, ktoré majú povahu *lex specialis* vo vzťahu k pravidlám uvedeným v nariadení č. 1215/2012 (pozri analogicky rozsudok z 5. septembra 2019, AMS Neve a i., C-172/18, EU:C:2019:674, bod 34, ako aj citovanú judikatúru).

26 V dôsledku toho sa na žalobu pre porušenie práv podanú 28. januára 2020 v rozsahu, v akom sa týka ochrannej známky Európskej únie, vzťahujú pravidlá o súdnej právomoci stanovené v nariadení 2017/1001.

27 Z článku 125 ods. 1 tohto nariadenia vyplýva, že pokiaľ má žalovaný bydlisko v členskom štáte, žalobca podá žalobu na súdoch tohto štátu.

28 Článok 125 ods. 5 uvedeného nariadenia však uvádza, že žalobca môže začať konanie „aj“ pred súdmi toho členského štátu, „na ktorého území došlo k porušeniu alebo hrozí, že k nemu dôjde“.

29 V článku 126 nariadenia 2017/1001 sa jednak v odseku 1 spresňuje, že ak sa začne konanie pred súdom pre ochranné známky Európskej únie na základe článku 125 ods. 1 tohto nariadenia, tento súd má právomoc rozhodovať o porušení práv, ku ktorému došlo alebo hrozí, že k nemu dôjde na území ktoréhokoľvek členského štátu, a jednak v odseku 2, že ak takýto súd začal konať podľa článku 125 ods. 5 uvedeného nariadenia, môže rozhodnúť len o skutočnostiach, ku ktorým došlo alebo hrozí, že k nim dôjde na území toho členského štátu, na ktorom sa daný súd nachádza.

30 Z tohto rozlišovania vyplýva, že žalobca v závislosti od toho, či sa rozhodne podať žalobu pre porušenie práv na súd pre ochranné známky Európskej únie v mieste bydliska žalovaného, alebo na ktorého území došlo k porušeniu práv alebo hrozí, že k nemu dôjde, určuje rozsah územnej právomoci súdu, na ktorý bola žaloba podaná. Ak sa žaloba pre porušenie práv totiž zakladá na článku 125 ods. 1 nariadenia 2017/1001, potenciálne sa vzťahuje na porušenia, ku ktorým došlo na celom území Únie, zatiaľ čo ak sa zakladá na odseku 5 uvedeného článku, vzťahuje sa len na porušenie práv, ku ktorému došlo alebo hrozí, že k nemu dôjde, na území jedného členského štátu, t. j. na súde, ktorému bola vec predložená (pozri analogicky rozsudok z 5. septembra 2019, AMS Neve a i., C-172/18, EU:C:2019:674, bod 40).

31 Možnosť žalobcu zvoliť si jeden alebo iný právny základ, ktorá vyplýva z použitia slova „aj“ v článku 125 ods. 5 nariadenia 2017/1001, sa nemôže chápať v tom zmysle, že žalobca môže vo vzťahu k rovnakým skutočnostiam porušenia kumulovať žaloby založené na odsekoch 1 a 5 uvedeného článku, ale len vyjadruje alternatívnu povahu medzi súdom uvedeným v odseku 5 v porovnaní so súdmi uvedenými v ostatných odsekoch tohto článku (pozri analogicky rozsudok z 5. septembra 2019, AMS Neve a i., C-172/18, EU:C:2019:674, bod 41).

32 Stanovením takejto alternatívy pri výbere súdu a obmedzením územnej právomoci v článku 126 ods. 2 nariadenia 2017/1001 spojenej s týmto súdom normotvorca Únie umožňuje majiteľovi ochrannej známky Európskej únie, ak si to želá, podať cielené žaloby, z ktorých každá sa týka skutkov porušovania, ku ktorým došlo na území jedného členského štátu (pozri analogicky rozsudok z 5. septembra 2019, AMS Neve a i., C-172/18, EU:C:2019:674, bod 42).

33 V prejednávanej veci, s výhradou overení, ktoré prináležia vnútroštátnemu súdu, zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že porušenia práv namietané majiteľom ochrannej známky Európskej únie sa týkajú zobrazenia obsahu týkajúceho sa výrobkov konkurentov tohto majiteľa na internete prostredníctvom platených a prirodzených odkazov na základe označenia, ktoré je zhodné s touto ochrannou známkou, a to len v rozsahu, v akom bolo toto zobrazenie určené spotrebiteľom alebo obchodníkom nachádzajúcim sa vo Fínsku.

34 Vnútroštátny súd sa teda na účely určenia, či toto zobrazenie na internete bolo skutočne určené spotrebiteľom alebo obchodníkom nachádzajúcim sa vo Fínsku, najmä pýta, či povaha dotknutých výrobkov, rozsah dotknutého trhu a skutočnosť, že k tomuto zobrazeniu došlo na internetovej stránke vyhľadávača prevádzkovaného pod národnou doménou prvej úrovne tohto členského štátu, sú relevantnými okolnosťami na overenie jeho medzinárodnej právomoci podľa článku 125 ods. 5 nariadenia 2017/1001, a prípadne, či sa na tieto účely majú zohľadniť ďalšie okolnosti.

35 V tejto súvislosti sa na vnútroštátnom súde začalo jedno a to isté súdne konanie, hoci sa porušenia vytýkané každej zo spoločností žalovaných vo veci samej, ktoré patria do tej istej skupiny podnikov, líšia.

36 Treba preto určiť, či porušenia práv vytýkané týmto dvom spoločnostiam umožňujú v každom z týchto dvoch prípadov preukázať dostatočnú súvislosť s členským štátom, kde má sídlo súd, na ktorý bola podaná žaloba pre porušenie práv podľa článku 125 ods. 5 nariadenia 2017/1001.

37 Okrem toho treba pripomenúť, že overenie právomoci súdu, na ktorý bola podaná žaloba pre porušenie práv, sa nerovná preskúmaniu tejto žaloby z meritórneho hľadiska (pozri analogicky rozsudok zo 16. júna 2016, Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, bod 44 a citovanú judikatúru).

38 Bolo by neprimerané požadovať, aby súd, na ktorý bola podaná žaloba pre porušenie práv, v štádiu overovania svojej medzinárodnej právomoci podľa článku 125 ods. 5 nariadenia 2017/1001 dôkladne preskúmal tieto zložité skutkové a právne okolnosti.

39 Okolnosti, na základe ktorých možno dôvodne predpokladať, že na území členského štátu mohlo k porušeniu práv dôjsť alebo hrozí, že k nemu dôjde, preto postačujú na to, aby mal súd pre ochranné známky Európskej únie tohto členského štátu právomoc podľa článku 125 ods. 5 nariadenia 2017/1001.

40 V tejto súvislosti treba poznamenať, že podľa judikatúry Súdneho dvora sa kritérium súdnej právomoci vyjadrené slovami „[členský štát, na ktorého] území došlo k porušeniu alebo hrozí, že k nemu dôjde“, upravené v článku 125 ods. 5 tohto nariadenia, týka aktívneho konania pôvodcu tohto porušenia (pozri analogicky rozsudok z 5. septembra 2019, AMS Neve a i., C-172/18, EU:C:2019:674, bod 44 a citovanú judikatúru).

41 Pokiaľ ide konkrétne o povinnosť súdu pre ochranné známky Európskej únie ubezpečiť sa pri preskúmaní svojej súdnej právomoci na rozhodnutie o existencii porušenia práv na území členského štátu, kde má tento súd sídlo, podľa uvedeného článku 125 ods. 5, že ku konaniu vytýkanému žalovanému došlo na tomto území, Súdny dvor rozhodol, že ak takéto konania pozostávajú z reklamy a ponúk na predaj zobrazených elektronicky pre tovary, ktoré majú rovnaké alebo podobné označenie, ako je ochranná známka Európskej únie, bez súhlasu majiteľa tejto ochrannej známky, treba sa domnievať, že k týmto konaniam došlo na území, na ktorom sa nachádzajú spotrebitelia alebo obchodníci, ktorým sú tieto reklamy a ponuky na predaj určené (pozri analogicky rozsudok z 5. septembra 2019, AMS Neve a i., C-172/18, EU:C:2019:674, body 46 a 47, ako aj citovanú judikatúru).

42 Vzhľadom na to, že v prípadoch, keď je zobrazenie obsahu online, hoci len potenciálne, určené spotrebiteľom alebo obchodníkom nachádzajúcim sa na území členského štátu, sú na účely tohto posúdenia obzvlášť dôležitou indíciou údaje o zemepisných oblastiach, do ktorých sa dotknuté tovary dodávajú (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júla 2011, L’Oréal a i., C-324/09, EU:C:2011:474, bod 65), majiteľ ochrannej známky Európskej únie môže podať v tomto členskom štáte na základe článku 125 ods. 5 nariadenia 2017/1001 žalobu na určenie, že došlo k porušeniu práv z jeho ochrannej známky v tomto členskom štáte. Súdy pre ochranné známky Európskej únie členského štátu bydliska spotrebiteľa alebo sídla obchodníka, ktorým sú reklamy a ponuky na predaj určené, majú totiž mimoriadne vhodné postavenia na posúdenie, či došlo k údajnému porušeniu (pozri analogicky rozsudok z 5. septembra 2019, AMS Neve a i., C-172/18, EU:C:2019:674, bod 57).

43 V prejednávanej veci, s výhradou overení, ktoré prináležia vnútroštátnemu súdu, je potrebné konštatovať, že v reklame uvedenej v bode 12 tohto rozsudku nie sú uvedené zemepisné oblasti, do ktorých sú dotknuté výrobky dodávané. Okrem toho mapa na internetovej stránke spoločnosti

Senwatec, ktorá podľa spoločnosti Länsnen preukazuje celosvetový zemepisný rozmer trhu tejto spoločnosti, nemôže sama osebe preukázať súvislosť s Fínskom, keďže kontext, ktorého je táto mapa súčasťou, neumožňuje viesť k záveru, že Senwatec zameriava svoju činnosť na fínsky trh.

44 V prípade neexistencie presných údajov o zemepisných oblastiach, do ktorých sa dotknuté výrobky dodávajú, musí byť súvislosť s dotknutým členským štátom, v tomto prípade s Fínskom, preukázaná s prihliadnutím na ďalšie okolnosti, aby žalobkyňa mohla na základe článku 125 ods. 5 nariadenia 2017/1001 podať žalobu pre porušenie práv na súde tohto členského štátu.

45 Je pravda, ako bolo pripomenuté v bode 25 tohto rozsudku, že ustanovenia nariadenia 2017/1001 týkajúce sa žalôb pre porušenie práv z ochranných známok Európskej únie majú povahu *lex specialis* vo vzťahu k pravidlám uvedeným v nariadení č. 1215/2012. To však neznamená, že by toto nariadenie nebolo relevantné na objasnenie a výklad podobných pojmov, ktoré stanovuje, a ktoré sú vzhľadom na to, že na ne odkazuje nariadenie 2017/1001, nevyhnutné na účely výkladu tohto nariadenia.

46 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o výklad článku 17 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1215/2012, Súdny dvor rozhodol, že na základe rôznych indícií sa možno domnievať, že činnosť podnikateľa je smerovaná do členského štátu bydliska spotrebiteľa, a to napríklad na základe medzinárodnej povahy činnosti, používania iného jazyka alebo inej meny, ako je jazyk alebo mena zvyčajne používaná v členskom štáte, v ktorom má podnikateľ sídlo, uvedenia telefonických kontaktných údajov s medzinárodnou predvoľbou, vynaloženia výdavkov na odkazové služby na internete, aby sa spotrebiteľom s bydliskom v ostatných členských štátoch uľahčil prístup na stránku podnikateľa alebo jeho sprostredkovateľa, používania doménového mena prvej úrovne, ktorá je iná ako prvá úroveň členského štátu, v ktorom má podnikateľ sídlo, a na základe zmienky o medzinárodnej klientele tvorenej klientmi s bydliskom v rôznych členských štátoch (pozri analogicky rozsudok zo 7. decembra 2010, Pammer a Hotel Alpenhof, C-585/08 a C-144/09, EU:C:2010:740, bod 93).

47 Tento zoznam, ktorý nie je vyčerpávajúci, obsahuje okolnosti, ktoré môžu byť relevantné na účely uplatnenia článku 125 ods. 5 nariadenia 2017/1001. V prejednávanej veci je relevantné zobrazovanie reklám a ponúk na predaj na internetovej stránke s doménou prvej úrovne iného členského štátu, než v ktorom je obchodník usadený.

48 Treba však spresniť, že samotná dostupnosť internetovej stránky na území, na ktoré sa vzťahuje ochranná známka, nepostačuje na to, aby sa vyvodil záver, že ponuky na predaj zobrazené na tejto stránke sú určené spotrebiteľom nachádzajúcim sa na tomto území (rozsudok z 12. júla 2011, L'Oréal a i., C-324/09, EU:C:2011:474, bod 64, ako aj citovaná judikatúra).

49 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že takéto aktívne konanie zahŕňa skutočnosť, že podnik zaplatí poskytovateľovi internetovej stránky vyhľadávača s národnou doménou prvej úrovne iného členského štátu, než v ktorom je usadený, za to, že sa verejnosti v tomto členskom štáte zobrazí odkaz na internetovú stránku tohto podniku, čím umožní konkrétne zameranej verejnosti prístup k ponuke svojich výrobkov.

50 Takýto platený odkaz preto predstavuje dostatočnú spojitosť na základe článku 125 ods. 5 nariadenia 2017/1001 s členským štátom, na ktorého verejnosť je takto zameraný.

51 Pokiaľ ide o používanie označenia zapísaného ako ochranná známka ako *meta tagu* na serveri pre zdieľanie online fotografií pod generickou doménou prvej úrovne, treba na účely posúdenia podmienky týkajúcej sa existencie aktívneho konania zameraného na územie členského štátu,

v ktorom k porušeniu práv došlo alebo hrozí, že k nemu dôjde, také používanie považovať za odlišné od plateného odkazu. V prípade používania prirodzeného odkazu totiž táto podmienka zjavne nemôže byť splnená, keďže jednak internetová stránka s generickou doménou prvej úrovne nie je určená verejnosti žiadneho konkrétneho členského štátu a jednak je *meta tag* určený len na to, aby umožnil vyhľadávačom lepšie identifikovať obrázky obsiahnuté na tejto internetovej stránke, a tým zvýšil ich dostupnosť.

52 Za týchto okolností vnútroštátny súd nemôže vyhlásiť, že má právomoc na základe článku 125 ods. 5 nariadenia 2017/1001, pokiaľ neexistujú iné skutočnosti umožňujúce preukázať, že takýto prirodzený odkaz je určený verejnosti usadenej vo Fínsku.

53 Pokiaľ ide o povahu dotknutých výrobkov a rozsah zemepisného trhu, prináleží súdu, na ktorý bola podaná žaloba pre porušenie práv, aby v každom jednotlivom prípade posúdil, do akej miery sú tieto dôkazy relevantné pre záver, že odkaz dostupný na území, na ktoré sa vzťahuje ochranná známka, je určený spotrebiteľom nachádzajúcim sa na tomto území (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júla 2011, L'Oréal a i., C-324/09, EU:C:2011:474, bod 61).

54 S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 125 ods. 5 nariadenia 2017/1001 sa má vykladať v tom zmysle, že majiteľ ochrannej známky Európskej únie, ktorý sa domnieva, že bol poškodený tým, že tretia osoba používa bez jeho súhlasu označenie zhodné s touto ochrannou známkou v reklamách a ponukách na predaj na internete pre tovary rovnaké s tými alebo podobné tým, pre ktoré je uvedená ochranná známka zapísaná, môže proti tejto tretej osobe podať žalobu pre porušenie práv na súd pre ochranné známky Európskej únie členského štátu, na ktorého území sa nachádzajú spotrebitelia a obchodníci, ktorým sú tieto reklamy alebo ponuky na predaj určené, a to bez ohľadu na skutočnosť, že uvedená tretia osoba výslovne a jednoznačne neuvádza tento členský štát medzi územiami, na ktoré by mohli byť dotknuté výrobky dodané, ak tá istá tretia osoba použila toto označenie v platenom odkaze na internetovej stránke vyhľadávača, ktorý používa národnú doménu prvej úrovne tohto členského štátu. Naproti tomu nie je to tak len preto, že dotknutá tretia osoba v prirodzenom odkaze na obrázky svojich výrobkov na serveri pre zdieľanie online fotografií pod generickou doménou prvej úrovne použila *meta tagy* s dotknutou ochrannou známkou ako kľúčovým slovom.

## O trovách

55 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

**Článok 125 ods. 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie**

**sa má vykladať v tom zmysle, že:**

**majiteľ ochrannej známky Európskej únie, ktorý sa domnieva, že bol poškodený tým, že tretia osoba používa bez jeho súhlasu označenie zhodné s touto ochrannou známkou**

**v reklamách a ponukách na predaj na internete pre tovary rovnaké s tými alebo podobné tým, pre ktoré je uvedená ochranná známka zapísaná, môže proti tejto tretej osobe podať žalobu pre porušenie práv na súd pre ochranné známky Európskej únie členského štátu, na ktorého území sa nachádzajú spotrebitelia a obchodníci, ktorým sú tieto reklamy alebo ponuky na predaj určené, a to bez ohľadu na skutočnosť, že uvedená tretia osoba výslovne a jednoznačne neuvádza tento členský štát medzi územiami, na ktoré by mohli byť dotknuté výrobky dodané, ak tá istá tretia osoba použila toto označenie v platenom odkaze na internetovej stránke vyhľadávača, ktorý používa národnú doménu prvej úrovne tohto členského štátu. Naproti tomu nie je to tak len preto, že dotknutá tretia osoba v prirodzenom odkaze na obrázky svojich výrobkov na serveri pre zdieľanie online fotografií pod generickou doménou prvej úrovne použila *meta tagy* s dotknutou ochrannou známkou ako kľúčovým slovom.**

Podpisy